

KPB-ISA-VRIJWILLIGERS GEVEN KLEUR AAN KLIMKAMPIOENSCHAPPEN

The Orange Army on tour ...

TEKST: ANDRIES WELLES, REDACTIE BOMEN

Opeens waren ze daar ... Op het door wedstrijd-bomen omzoomde grasveld van het Fælledpark in de pittoreske hoofdstad van Denemarken, Kopenhagen of København zoals de inwoners het zelf noemen, een zwerm in fel oranje T-shirts getooide supporters die waren afgekomen op het wereldkampioenschap voor boomklimmers, het International Tree Climbing Championship (ITCC).

Een 'Orange Army', allemaal om hun favoriet Jeroen Snaaijer aan te moedigen. Jeroen, de glorieuze winnaar van het NKB 2019, mocht meedoen aan dit WK voor boomklimmers omdat de Nederlands kampioen van vorig jaar, Jotte Brand, een week voor de start van het ITCC vader was geworden van Filip Elio en zijn plekje al op voorhand beschikbaar had gesteld om deze kersverse loot aan de Brand-stamboom direct van de juiste begeleiding te kunnen voorzien.

Tureluurs

Voor diegenen die niet helemaal bekend zijn met de organisatiestructuur bij de klimwedstrijden: het ITCC wordt georganiseerd door de ISA. Dat is de Amerikaanse moederorganisatie van onze eigen KPB-ISA. En dat de leiding in handen was van Amerikanen hebben vooral de mensen van de Danske Træplejer Forening geweten. Die werden bijkans tureluurs van het woud aan regeltjes dat op hen afkwam.

Het was slechts voor de tweede maal in de historie van het ITCC dat de wedstrijd op Europese bodem plaatshad; na het Engelse stadje Birmingham in 1998 mocht nu dus Kopenhagen gastheer zijn van 's werelds beste boomklimmers.

Gelukkig stonden de Denen er niet alleen voor om dit evenement uit te voeren. De kleine (150 leden) DTF had zelf ongeveer 15 vrijwilligers in actie, maar deze werden

geholpen door tientallen vrijwilligers vanuit heel Europa. Alleen al de Lage Landen brachten ruim 20 man op de been ... Er was geen wedstrijdonderdeel of er stonden wel Nederlandse of Belgische timers, technicians of hoofdjury-leden bij.

Maar niet alleen bij de wedstrijdonderdelen, ook op één der belangrijkste onderdelen van zo'n evenement – de voedsel- maar vooral koffieverstrekking – was er een grote rol weggelegd voor de Lage Landen. Gepokt en gemazeld in de organisatie van de Lekker Belangrijk Klimwedstrijden was er bij de catering Fries/Vlaamse steun voor de Denen.

Woensdag: de opbouw begint

De woensdag begon met horten en stoten. Bij alle wedstrijd-bomen was wel activiteit, echter veel van de benodigde materialen waren nog onderweg in de richting van het wedstrijdterrein vanaf het douanedepot. Maar er was nog zat werk te verrichten in en rond de bomen, want hoe trots de Danske Træplejer Forening een week eerder ook op Facebook had verkondigd dat ze alle wedstrijd-bomen helemaal had gesnoeid, de opbouwers waren aan het snoeien of ze per m3 betaald werden. Er lag aan het eind van de middag een vracht hout op de snipperaar te wachten waar de gemiddelde biomassaverbranding jaloers op zou zijn.

Maar niet alleen rond de wedstrijd-bomen was er stagnatie in de aanvoer van materiaal, ook de cateringtent werd met de nodige moeite gebruiksklaar gemaakt. Het wachten op de koffiepercolators leek wel eeuwig te duren. En toen bleek dat deze 15 liter grote machines bijna anderhalf uur nodig hadden voor de eerste kopjes koffie gedronken konden worden, was de teleurstelling van de gezichten te scheppen.

< Het schrikbeeld bij de ITCC 2022.

Maar gaandeweg de dag arriveerde de ene na de andere vracht en op het eind van de middag waren bijna alle wedstrijd-bomen gereed voor de kampioenschappen.

Met de 'Motivationhand' konden de deelnemers zichzelf nog wat extra motiveren

Foto: Kay de Bruin

Jeroen in actie op de Throwline

1^e Onderdeel, Throwline

Jeroen mocht zijn deelname aan dit kampioenschap starten op het onderdeel Throwline.

Hij werd het strijdperk binnengelaten door de meest enthousiaste hoofdscheidsrechter ooit waargenomen op een ITCC, Kai-Uwe Christ.

Deze sympathieke Zwitser, aan het eind van het toernooi uitgeroepen tot 'Spirit of the competition' had bij de ingang van het wedstrijdterrein een zelfgebouwde constructie klaargezet voor de deelnemers, de 'Motivationhand', waarmee de deelnemers zichzelf eventueel nog wat extra konden motiveren.

Jeroen had gelukkig al motivatie genoeg van zichzelf en startte het onderdeel zoals het bedoeld was, met het werpen van een lijn. De eerste worpen op de hoogst gelegen score hadden wel de hoogte, maar misten de benodigde richting waarna Jeroen de iets lager gelegen 7 probeerde. En met succes, want hij wist na een geslaagde worp en enig gemanoeuvereer zijn klimlijn te installeren in het 7-puntendoel, zodat hij nog 3 extra punten kon bijschrijven.

Nieuw in deze competitie was dat de deelnemer 2 extra bonuspunten kon krijgen als hij een Canopy Anchor SRS toevoegde, maar Jeroen zat al krap in de tijd en besloot om op de tweede boom een score te bewerkstelligen.

Zijn eerste worp leek ook hier goed voor 7 punten maar hij was net buiten de tijd en omdat zijn werplijn nog in de boom zat, kreeg hij ook nog 1 strafpunt.

Toch was het een redelijk geslaagde start van het kampioenschap, met 9 van de maximaal 35 haalbare punten. Dit was goed voor een 43e plaats bij de heren op dit onderdeel. Misschien niet de start waar de supporters op gehoopt hadden, maar er kon nog van alles gebeuren in de rest van het kampioenschap.

Foto: Aukje de Jong

Kai-Uwe Christ met zijn Motivationhand.

Donderdag: na regen komt zonneschijn; de deelnemers maken hun opwachting

De donderdag begon nat, de hele nacht was er regen gevallen en de plaatselijke weerpropheten voorspelden ook voor de rest van de dag regen. Gelukkig kregen deze 'propheten' ongelijk en was er zowaar zonneschijn toen donderdagmiddag de eerste deelnemers arriveerden om zich aan te melden.

Later op de middag was er een rondgang voor de deelnemers langs de verschillende wedstrijdonderdelen, alwaar de bijbehorende hoofdscheidsrechter enige uitleg gaf over de regels en wetten van dat specifieke onderdeel. >

Met een grote grijns de workclimb doen.

2° Onderdeel, Workclimb

De Workclimb was voor Jeroen het tweede onderdeel op de vrijdag. Even was het nog spannend of hij nog mocht starten, want de strakke evenementplanning van de Amerikaanse organisatoren liet weinig ruimte voor avondoptredens.

De tijd begon te dringen maar gelukkig, misschien wel door de invloed van alle Nederlanders rond de Workclimb, mocht Jeroen toch nog beginnen.

De handzaagpost werd vlot bereikt en de gang naar de stokzaagpost ging ook voorspoedig.

Er was op de begane grond een heus tijdswaarnemerskorps ingezet dat Jeroen nauwgezet op de hoogte hield hoeveel tijd hij nog te besteden had.

Want tijd is een notoire plaaggeest bij dit onderdeel en Jeroen had al kostbare seconden verspeeld bij de stokzaagpost omdat hij de stokzaag niet op de juiste wijze, volgens de nieuwe regels van 2022, had teruggehangen.

Met nog 3 minuten te gaan kwam hij middels een geslaagde zweefduik aan bij de werppost. Hier was hij gedeeltelijk succesvol, de tweede worp kwam keurig in de opvangbak. Nog slechts 2 minuten resteerden Jeroen terwijl hij onderweg ging naar de Limbwalk. Dit werd echter geen 'walk in the park' want Jeroen worstelde met zijn fliplijn om deze vast te krijgen. Dit leverde ook weer kostbaar tijdsverlies op, en met nog 45 seconden te gaan was het in sprint naar de afsprong. Helaas was de tijd al verstreken voordat Jeroen de afsprong, die net buiten de cirkel eindigde, kon aanvagen.

Met 21,67 van de potentiële 80 was dit optreden goed voor een 40^e plaats bij de workclimb. Een lichte verbetering ten opzichte van de Throwline en alle reden om optimistisch naar de tweede dag te gaan.

Er was geen wedstrijdonderdeel of er stonden wel Nederlandse of Belgische timers, technicians of hoofdjuryleden bij

Erik de Groot (l) houdt nauwlettend in de gaten of de klimspullen van Jeroen aan de regels voldoen.

Vrijdag: de Gear Check; eindelijk mogen de deelnemers los

De vrijdag begon met een ontbijt voor de vrijwilligers en de deelnemers. Na deze gezamenlijke maaltijd was het tijd voor de Gear Check.

Een drie uur durende logistieke wervelwind waarbij de 'Box of Doom', de doos met afgekeurde klimspullen telkens voller werd.

Na de Gear Check volgde nog een gezamenlijke lunch en toen was het eindelijk zo ver.

De wedstrijd kon beginnen. Het was de bedoeling dat alle deelnemers twee onderdelen gingen voltooien op vrijdag. Dat slaagde bijna overall, alleen bij de Aerial Rescue waren enkele deelnemers die hun optreden moesten uitstellen tot de zaterdag. Vrijdagavond had het bestuur van KPBI-SA, voor de ruime delegatie vrijwilligers die namens de KPBI actief waren bij het ITCC, een heerlijke maaltijd georganiseerd in één van de talrijke restaurants in Kopenhagen.

De Box of Doom, hier nog leeg, was aan het einde van de Gear Check goed gevuld.

The Orange Army on tour.

3e Onderdeel, Ascent Event

De tweede dag begon voor Jeroen met het Ascent Event, niet direct zijn meest favoriete onderdeel, maar dan kun je dat maar het beste gehad hebben. Bij het inhaken van zijn ballastgewichtjes dreigde Jeroen even de fout in te gaan door deze boven zijn footascender te hangen. Gelukkig was de oranje supportersschare wakker genoeg om hem op tijd te waarschuwen en kon hij zonder problemen starten.

Onderweg naar de top bij het Ascent Event.

En voorwaar, met een hele nette tijd van 21,59 seconden zette Jeroen een geslaagde klimpartij neer, voor het kampioenschap een 32^e plaats bij dit onderdeel en voor het zelfvertrouwen een behoorlijke boost.

De Fransen paradeerden als haantjes over het wedstrijdterrein

Zaterdag: tranen van vreugde en van verdriet

De zaterdag stond volledig in het teken van de wedstrijden. En waar er door sommige deelnemers persoonlijke records werden verbeterd in tijd of punten was er voor anderen groot drama doordat ze tegen diskwalificatie of andere malheur aanliepen en daardoor een potentiële podiumplaats als rook zagen vervliegen.

De Orange Army had vandaag concurrentie gekregen.

De Orange Army maakt zich klaar voor het volgende onderdeel.

Niet alleen van de Fransen – die als haantjes over het wedstrijdterrein paradeerden – maar ook van de Italianen, die luidruchtig van zich lieten horen.

Franse haantjes-de-voorste.

De wedstrijd dag werd afgesloten met de Head-to-Head Race bij het Ascent Event. Deze race werd gewonnen door de lokale Deense favoriet Anders Vinther bij de mannen en de Australische Jess Hamer bij de vrouwen. Daarna volgde de bekendmaking van de deelnemers aan de Masters en kon iedereen zich gaan opmaken voor een waardig slotstuk van deze ITCC.

4^e Onderdeel, Aerial Rescue

De Aerial Rescue was vandaag het tweede onderdeel waar Jeroen in actie moest komen. Het scenario was dat het ankerpunt van de klimmer was uitgebroken en het slachtoffer met top en al een serieuze val had gemaakt. De onfortuinlijke klimmer zat nog steeds vast aan het ankerpunt, maar de uitgebroken top hing los in de boom. Het slachtoffer was half bij bewustzijn en bewoog nog een beetje. Geen rugletsel en armen en benen bewegen.

Jeroen leverde een prima uitvoering. Hij bleef communiceren met zowel de mensen op de grond als met het slachtoffer in de boom, dat bij deze reddingsoperatie naar de naam Harrie mocht luisteren.

Het moet voor één van de Treetechnicians in de boom, meervoudig Nederlands kampioen Harrie Verbeek, lastig zijn geweest om geen antwoord te geven op Jeroens vragen hoe het met Harrie ging. Immers antwoord geven leverde een onvermijdelijke DQ op wegens ongeoorloofde steun aan de deelnemer. Die hulp had Jeroen ook helemaal niet nodig. Het was voor het publiek wel aanstekelijk om te horen hoe Jeroen met zijn aanwijzingen en vragen diverse songteksten gebruikte. 'Don't stop movin' buddy ... Wiggle, wiggle ...'

Niet vreemd natuurlijk voor een klimmer die in zijn spaarzame vrije tijd leadsinger is bij de fameuze rockformatie Emily & The Young Ones.

Na een geslaagde reddingsactie, met een kleine niet strafbare tijdsoverschrijding, was er nog enige onduidelijkheid over een waarschuwing van één der juryleden. Er was commentaar op de afstand tussen de Klemmheist en de stopperknoop. Volgens de jury was die te groot, iets wat Jeroen met hen eens was, al had hij dit op deze manier gedaan op aanwijzing van een jurylid bij de inspectie vooraf aan de Rescue. Navraag leerde gelukkig dat de waarschuwing niet tot puntverlies had geleid en met 29.67 van de mogelijke 50 punten haalde Jeroen een zeer verdienstelijke 29^e plaats op dit onderdeel.

5^e en laatste onderdeel, Speedclimb

Jeroen sloot de dag af met de Speedclimb, ook bepaald niet een favoriet onderdeel, al leek de opzet van deze klim wel gemaakt voor de langere klimmers onder de deelnemers. We zagen vooral bij de kleinere klimmers dat ze enige moeite hadden met de grote stappen die nodig waren om de eerste meters te overbruggen. Jeroen begon ook aarzelend, maar gaandeweg het parcours kwam er schwing in zijn klimmen. De deelnemers moesten op twee plekken in de boom een bel luiden. De eerste bel lag wat zijwaarts op de route, extra opdracht onderweg was om te zekeren op een hulplijn.

Die eerste bel werd met een verwoestende uithaal door Jeroen tot leven gewekt en toen kon hij op weg naar de bovenste bel. Deze werd bereikt na 72.98 seconden. Dit leverde helaas geen punten op voor het kampioenschap omdat de winnaar van het onderdeel, de Nieuw-Zeelander Jeremy Millar, in slechts 45.51 seconden door de boom was geraasd ... Toch was de tijd van Jeroen goed voor een verdienstelijke 32^e plaats op dit onderdeel.

Foto links: Don't stop movin' buddy.

Foto rechts: Extra gezekerd op weg naar de eerste bel bij de Speedclimb.

Zondag: het slotspektakel van ITCC 2022

De zondag stond in het teken van de Masters. De Europees kampioen van 2022 bij de mannen, de Zweed Johan Pihl, beet de spits af. En direct bleek al dat de Mastersboom wereldkampioenschapswaardig was. Johan Pihl beet zijn tanden stuk op de tijd, maar eindigde wel op een verdienstelijke 3^e plaats in de eindrangschikking. Het optreden van de Nieuw-Zeelander Jeremy Millar leek volgens de kenners goed te zijn voor de overwinning, maar dat was nog voordat de Australiër Barton Allen-Hall zijn kunsten had vertoond.

Met een tegen de perfectie aanleunende Masters verwees hij Millar naar de tweede plaats en mocht hij zich, als eerste Australiër ooit, tot wereldkampioen laten kronen.

Bij de dames was er iets minder spanning. De Britse Josephine Hedger mocht zich voor de 5^e keer wereldkampioen noemen. Een evenaring van de prestatie van de Nieuw-Zeelandse klimster Chrissy Spence. Op de tweede plaats eindigde de verrassend sterk optredende lokale favoriet, de Deense Louise Grønback, net voor de Nieuw-Zeelandse Steph Dryfhout.

Voor alle uitslagen en klassementen, kijk op: <https://www.itcc-isa.com/events/itcc/results>

Rest mij nog om een dankwoord uit te spreken voor de vrijwilligers die namens KPBI-SA actief waren op dit ITCC 2022: Harrie Verbeek, Erik de Groot, Aukje de Jong, Vincent Huijsmans, Bouke Terpstra, Gaby Kleuver, David McDonald, Simon Dermout, Andries Welles, Pim Boot, Jethro Leger en Bas Poutsma.